เขียนโดย ครูแชมป์
วันพุธที่ 30 ตุลาคม 2013 เวลา 21:07 น. -

ตอนสมัยเรียน ป.ตรี ตอนนั้น ผมเรียนรัฐศาสตร์ของ ม.ราม คู่ไปด้วย
สิ่งที่สนใจมากคือวิชากฎหมาย
จนกระทั่งได้มีโอกาส อ่านบทความเรื่องหนึ่ง เค้าบอกว่า บางคน ตอนเรียนกฎหมาย ไม่ได้ใส่ใจตัวบทสักเท่าไร กลับมีความคิดว่า เดี๋ยวทำงานกฎหมายไป ก็เก่งเอง

...อ. บุญร่วม เทียมจันทร์ ได้บอกว่า คนที่คิดแบบนี้ผิดมาก เพราะคุณไปลองผิดลองถูกกับลูกความ ไม่ว่าจะหรือชนะ เค้าก็ต้องจ่ายค่าจ้างอยู่ดี

ผมว่า คนเป็นครูก็เช่นกัน บางครั้งการเชื่อมั่นในความคิด ทำอะไรโดยปราศจากทฤษฎีรองรับ ล้วยเป็นบาป แต่ถ้าจะทำอะไรโดยอิงทฤษฎีตลอด ก็ขาดสิ่งใหม่ๆ ขาดนวัตกรรม

ดังนั้น เราควรเดินอยู่ตรงกลาง ไม่ทำอะไรเกิดขอบเขตของทฤษฎีมากนัก และไม่ทำอะไรตามทฤษฎีเป๊ะ

เหมือนตอนผมไปปฏิบัติธรรม พระจีนที่มาบวชวัดแพร่ธรรมารามบอกผมว่า คนเป็นพระต้องยึด 2 อย่าง คือ พระธรรมเป็นใหญ่ พระวินัยเป็นหลัก

ปฏิบัติธรรม แต่ขาดวินัยก็ไม่ดี เคร่งวินัยแต่ไม่ปฏิบัติก็ไม่ดี

...ดังนั้น คนเป็นครู ควรยึดทางสายกลางในการปฏิบัติครับ

ตัวผมก็ไม่ได้ดีเด่นอะไรมากมาย แต่ผม.. ทำตามที่ครูบาอาจารย์ของผมสอนผมมา เพราะสิ่งที่ท่านทำ หล่อหลอมให้ผมเป็นแบบทุกวันนี้